

og jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem selv lægger saa stor Vægt paa denne Paragraf, som han lagde paa den, han ikke fik vedtaget ved 2den Behandling; den ansaa jeg for farlig. Om den gjaldt i fuldeste Maal, hvad der blev fremhævet af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein), at dersom den blev vedtagen, vilde vi albrig komme bort fra den mere. Denne Paragraf derimod vilde vi uden Vanskelighed kunne komme bort fra, fordi der i det Hele eksisterer saavel hos Regjeringen som hos dette Thing en Utilbøielighed til at gaa ind paa Udførselspræmier, og jeg tror heller ikke, at Tilbøieligheden er stærk i det andet Thing, og dersom det da skulde vise sig i Løbet af det 3ar Mar, hvori Paragrafen efter den høitærede Ministers Forslag skal gjælde, at den havde virket som Udførselspræmie, vil der sikkert hverken hos Regjeringen eller i Thinget og afgjort ikke fra min Side være Tilbøielighed til at fastholde den. Det er mit Standpunkt til Sagen. Jeg kan i denne Sag ikke tale særlig paa Udvalgets Begne, og jeg veed næppe engang, paa hvor mange af Udvalgets Medlemmers Begne, jeg er i Stand til at tale, thi som det ses, er der fra to Mindretals Side stillet andre Vædringsforslag, og enkelte Medlemmer have forbeholdt sig deres Stilling. Jeg har villet betegne mit Standpunkt, nemlig, at det er kun, fordi jeg mener, at Bestemmelsen ikke vil komme til at virke som Udførselspræmie, men kun have Betydning for den indenlandske Omsætning af Sukker imellem de to Selskaber, at jeg har kunnet slutte mig til og fremdeles kan slutte mig til Paragrafen i den af den høitærede Minister foreslaaede Affattelse, hvis Fortrin fremfor den oprindelige jeg anerkjender.

Thorup: Jeg vil sige lige overfor den ærede Ordfører for Udvalget (Tauber) i denne Sag, at jeg tror, det alligevel er lettere at holde Paragrafen ude nu, end hvis vi først faae den vedtagen, thi saa komme vi vanskeligt fra den igjen. Jeg tror, der er mere Grund til enten at tage mit Forslag eller det af de 5 ærede Medlemmer stillede Forslag, efter at vi nu have hørt den høitærede Finantsminister og den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører var enig med mig i, at Bestemmelsen ikke vilde virke som Udførselspræmie, men derimod kun støtte Fabriken ovre paa Fjalster, medens den høitærede Finantsminister hævdede, at den vilde komme de danske Sukkerfabriker til Gode; desto større Grund er der til for os at tage Spørgsmaalet under Overveielse. Jeg kan rigtignok ikke forstaa den meget

ærede Finantsminister, naar han siger, at de danske Sukkerfabriker kunne have stor Fordel deraf, thi for saavidt jeg har Ret i, at de have kjøbt det Sukker, som Fabriken paa Fjalster har produceret i sidste Kampaagne, saa have de dog ikke kjøbt det for at udføre det igjen, de have selvfølgelig kjøbt det for selv at høste Fordel deraf ved at raffinere det. Det er min Opfattelse, og jeg betvivler, at de ville kunne konkurrere paa det nydske Marked, selv om de faae denne Præmie. Jeg faae helst, at man vedtog Underændringsforslaget, derefter Vædringsforslaget og saa stemte imod Paragrafen. Men naar jeg gjør det, siger jeg for mit personlige Vedkommende, at jeg er villig til at tage Spørgsmaalet op til fornøyet Overveielse senere, idet det jo er en langt heldigere Veie at gaa end den, der her er anvist.

Finantsministeren (Gstrup): For ikke at blive misforstaaet vil jeg udtrykkelig udtale, at jeg paa ingen Maade vil garantere, at en Udførselspræmie af $\frac{3}{4}$ Ore vil bringe den store døde Beholdning af indenlandsk Sukker til det udenlandske Marked. Det vil jeg paa ingen Maade garantere, men dersom de $\frac{3}{4}$ Ore ikke bevirkte, at det danske Sukker bliver udført til fremmed Marked, bliver ogsaa Præmien uden al Betydning, saa bliver den ikke betalt. Men dersom den bevirker det, bevirker at den store Beholdning gaar ud af Landet, og bringer en levende Kapital i Stedet, saa siger jeg, at der er knyttet en væsentlig Fordel dertil. Saaledes beder jeg mine Ord fra før forstaaede.

Meergaard: Jeg finder kun Anledning til lidt nærmere at præcisere mit Standpunkt til denne Sag, idet Stillingen jo i Virkeligheden er ikke saa lidet anderledes nu, end da vi forhandlede om dette Forslag forleden Dag. Den Del af det Forslag, der blev indbragt af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) og mig, og som særlig laa mig paa Hjerte og vistnok ogsaa særlig laa ham paa Hjerte, var Forslaget om Nedsettelse af Koesukkerafgiften. Dette Forslag, tror jeg, kunde have haft en ikke ganske ringe Betydning saavel for Sukkerfabrikerne som for Sukkerroevæbelen og derigjennem for Landbruget. Udførselsgodtgjællelsesbestemmelsen betegnede det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds og jeg som en Retfærdighedshandling mod Andelsfabriken i Nykjøbing, idet den, som Forholdene vare, og som det ogsaa nærmere er bleven udviklet, ellers ikke vilde have haft nogen Fordel af Forslaget. Nu tror jeg i høi Grad at kunne